

Доц. В.І. Сабодош, канд. екон. наук – УкрДЛТУ

ТИБЕРІЙ ШКІРЯ У СПОГАДАХ ЙОГО КОЛИШНЬОГО СТУДЕНТА

Без інтелігенції немає нації,
Без нації немає держави.

Дмитро Донцов

Славна у всьому світі Срібна Земля – Закарпаття є споконвічною і невід'ємною складовою Соборної Матері-України!

Скільки яскравих особистостей – духовних провідників, політичних борців за незалежність України, митців, науковців, винахідників є вихідцями з Закарпаття! До котрих найдостойніших належить і Тиберій Шкіря.

Тиберію Михайловичу, уродженцю міста Мукачеве були, притаманні найкращі риси його славних земляків – попередників та сучасників. Він глибоко усвідомлював свій особливий соціальний статус педагога й ученого-інтелігента та пов'язану з ним моральну й інтелектуальну відповідальність за професійну підготовку молодих спеціалістів, майбутніх керманців на підприємствах лісової галузі. Він не соромився копіткої "чорнової" роботи щодо розбудови лісоінженерного факультету (1963-1974) і кафедри, яку він очолював 27 років поспіль.

В його особі напрочуд гармонійно поєднувалися організаційні здібності з талантом вченого, педагога, винахідника, чеснотами мужа і батька родини.

Він пройшов шлях від інженера-технолога лісоінженерної справи асистента, доцента до професора, заслуженого діяча науки і техніки України. Мудрість Тиберія Михайловича виявилась в його вродженому і розвиненому умінні заглиблюватися в суть технічних проблем механізації та автоматизації трудомістких процесів в лісовій галузі, а також в його діяльності як педагога й вихователя молодого покоління.

Важко переоцінити наукові досягнення Тиберія Михайловича, який спромігся опублікувати 170 наукових та науково-методичних праць, зокрема 50 авторських свідоцтв колишнього СРСР на винаходи, чотири патенти Росії, три патенти України та понад 20 навчально-методичних розробок, навчальні підручники, посібники з грифом Міносвіти, монографії. Тиберій Михайлович брав активну участь у роботі науково-технічних конференцій і симпозіумів не тільки в Україні, але і в Угорщині, Чехії, Словаччині та Росії.

Впровадження у виробництво багатьох його розробок, наукових винаходів у царині транспорту лісу дає і ще довго надаватиме змогу реалізувати екологічно ошадні технології в умовах Карпат.

Мені згадуються роки навчання у Львівському лісотехнічному інституті (1956-1961 рр.) на лісоінженерному факультеті і надзвичайно цікаві заняття, які проводив Тиберій Михайлович. Його мова була завжди доступною, зрозумілою, хоча він розповідав про зовсім невідомі студентам речі.

Вже працюючи в УкрДЛТУ мені доводилося дуже часто зустрічатися з Тиберієм Михайловичем. Ми обговорювали різні проблеми, а саме міжнародне становище, економіку і не тільки світову, але й українську, перспекти-

ви розвитку науки і техніки, діяльності підприємств лісової галузі та всього народного господарства України.

Тиберій Михайлович часто порушував питання про громадську позицію і роль інтелігенції у розбудові української держави, у вирішенні проблем вдосконалення і розробки нових засобів праці у підготовці національно свідомих, морально стійких висококваліфікованих спеціалістів для лісової та інших галузей суспільного виробництва. Після кожної зустрічі я почував себе збагаченим морально і духовно.

А з якою любов'ю, і навіть тремтінням в голосі, говорив Тиберій Михайлович про славних синів Срібної України – Августина Волошина; братів Петра і Андрія Стерчо – членів ОУН, науковців.

Світла негасима пам'ять про Тиберія Михайловича Шкірю як громадянина, педагога і вченого-інтелігента буде вічно жити в серцях багатьох його співробітників, учнів і послідовників.

Література

1. Бернаржова Т.Є. – Августин Волошин – державний діяч, педагог-мислитель. – Львів: "Основа", Львівська Богословська Академія, 1995.

2. Петро Стерчо. Карпато-Українська держава. "За вільну Україну". – Львів, 1994.

